

[Ministeren for offentlige arbejder]

skønner, at der skulle være gode muligheder for at få gennemført det.

Dohrmann (FP):

I onsdags beklagede jeg, at trafikministeren var blevet syg, og at vi skulle nøjes med under debatten at have en afløser. Efter den fungerende ministers sidste indlæg er jeg blevet endnu mere ked af, at ministeren for offentlige arbejder er syg, for når den fungerende minister siger: »ansvarsløse partier som fremskridtspartiet«, må jeg spørge: hvad har fremskridtspartiet sagt?

Det eneste, vi har bedt om, er, at ministeren sørgede for at få orden i sine postforhold. Og så har vi sagt, at vi mener, kunderne skal betale de faktiske omkostninger. Men vi mener ikke, at man den ene gang efter den anden blot skal dalre deruda' og så komme med portoforhøjelser.

Jeg synes, ministeren skal beskyldes for slendrian og ansvarsløshed, for det er dér, det ligger. Det nytter jo ikke noget, at man bare kommer her og siger: nu skal kunderne betale noget mere, for vi ved jo godt alle sammen, at servicen er blevet forringet. År efter år er servicen blevet forringet, og portoen er steget. Man strejker i postterminalen. Det koster en grusom masse penge, og det er den slags ting, vi ikke mener man uden videre skal sige ja til.

Jeg synes, vore ministre efterhånden skulle tage at leve op til det ansvar, de har, og ikke bare regne med, at det med at være udnævnt til minister er noget med at få en højere løn og nogle fine biler at køre i.

Og lad så være med at snakke om ansvarsløshed! Det er ministeren, der er ansvarsløs.

Margrete Auken (SF):

Jeg vil sige noget til hr. Alfred Hansens bemærkninger, men ikke om, hvorvidt vi nu har fundet de rette tal. Det var der vist heller ikke diskussion om. Det var en tendens, vi glædede os over.

Jeg synes, selve problematikken er vigtig, og jeg vil meget gerne føje til, at jeg er enig med hr. Alfred Hansen i, at det er dårligt med monopoler. Jeg vil til hr. Alfred Hansens oplysning sige, at det er netop for at imødegå monopoldannelse med hensyn til informationer i dette land, at det er så fortræffeligt, at vi beskytter de blade, der ellers

kommer uhjælpeligt i klemme, hvor monopolerne alene sikrer distribution og helt klart gør det på deres egne betingelser.

Disse egne betingelser egner sig ikke til hverken Børsen eller Land og Folk eller Kristeligt Dagblad eller Information eller Socialistisk Dagblad, eller hvem det nu er.

Jeg mener samtidig, at vores nyhedsformidling ikke er en privat sag. Vi ved alle sammen, hvordan det gik, dengang dagblade ikke kom ud under konflikten, og hvor afmægtige radio og fjernsyn var. Hele informationen er afhængig af en meget bred dækning, og derfor er det en gavnlig holdning, og jeg vil meget gerne – derfor har jeg taget ordet, for jeg kunne jo have ladet være – altså: der var nogle betragtninger, som jeg måske ikke syntes gav grund til det, men jeg har taget ordet, fordi det er så vigtigt, at det denne gang kommer frem, at man har den interesse, at det er det, man vil udtrykkeligt, og at man ikke bare har været klemt til at gøre det, altså en kulturpolitik, jeg var lige ved at sige et kulturpolitisk skridt af virkelig betydning.

Derfor skal det fremhæves nu, at regeringen så klart er gået ind for det princip, at vi skal sikre den brede nyhedsformidling for demokratiets skyld, og op imod de monopoler, der uvægerlig vil kvæle det ellers.

Alfred Hansen (DR):

Det er en kendsgerning, at mange dagblade er gået ind de seneste år, og jeg skal være den første til inderligt at beklage denne udvikling.

Men fru Margrete Auken og andre har ikke ført bevis for, at man netop ved at give statstilskud til udbringning af aviser har hjulpet de små lokalaviser, som jo i stor udstrækning har egne distributionskanaler. De har deres egne biler, der kører rundt i det lokale område, eller også har de avisdrengene eller avis piger, som løber med aviser. Det har de landsdækkende aviser selvfølgelig ikke i samme omfang. De må benytte sig af DSB eller få det sendt ud på anden måde, men hovedsagelig via DSB.

Men jeg efterlyser en dokumentation for, at man kan holde liv i de små lokalblade, som har en vældig mission, en vældig opgave at løse – naturligvis på lige fod med de mere